De gestor, Van Gogh

El divendres passat, a la farinera de Sant Lluís, a Pont de Molins, convertida en un paisatge ideal per esdeveniments socials, l´espai perfecte per celebrar i estar en bona companyia, com en una bombolla de natura i pau enmig del brogit urbà, la gestora financera Montserrat Sanjaime presentava una idea: el «Desxifrart». Molts de vostès saben que un bon gestor sempre ajuda. Quan fins i tot els entesos en eines del capital, s´equivoquen i ho paguen car, un gestor de confiança ofereix la mirada professional i l´ajut per evitar trobar-nos en números vermells a causa de les nostres llacunes, o per una aposta personal equivocada.

L´empordanesa Sanjaime ha cercat les connexions entre l´obra d´art i els estats financers d´una empresa. De manera que a través de fórmules matemàtiques, com la misteriosa secció àuria, es pugui entendre l´evolució d´un negoci a través de la contemplació de l´obra d´art. Així, La Gioconda de Leonardo, o Els gira-sols de Van Gogh seran més o menys llustrosos, ressecs o esquifits, segons la salut econòmica del negoci. Sanjaime presenta com a patrons, a banda d´obres arxiconegudes com El crit de Munch, el dolor personal que esperem que no hagin de viure a la seva empresa, obres d´artistes com Lola Windy, Núria Pallisera, Anna Maria Constanseu o Xavier Rubio. Fins a joves com Ariadna Barris, de catorze anys, o Daniel Barris, de 12 anys.

El nostre món cada vegada és més visual, i precisament per això és una bona idea que Sanjaime cerqui els lligams entre l´harmonia, pau interior i sensualitat que proporciona una obra d´art, i el reflex de la situació financera que ens pot aportar respecte a l´empresa estudiada. La gestora té previst desenvolupar una aplicació i un programa informàtic amb les fórmules matemàtiques que ha treballat, enfocades al sector empresarial. Però seria interessant que aquest programa i l´App corresponent es pogués oferir al client particular. Ja existeixen aplicacions de gestió econòmica domèstica, estem d´acord, però no n´hi ha cap a on et pugui ajudar un geni irrepetible com da Vinci, o el precursor de l´art del segle XX, un tal Van Gogh. Segurament així entendrem millor els consells financers, farcits de percentatges, escenaris possibles i números que poden semblar èlfic o una altra llengua incomprensible.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/05/31/gestor-gogh/849135.html?utm_source=rss